การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

An Evaluation of The Bachelor of Science Program in Sports Science Curriculum, Faculty of Education, Silpakorn University (Revised curriculum, 2017)

ธิติ ญานปรีชาเศรษฐ และคณะ*

Thiti Yanprechaset, et al.

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงประเมินผล แบบการประเมินสรุปผลรวม เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบยึดการตัดสินใจ ตามแนวคิดของ Stufflebeam โดยใช้การประเมินแบบ $CIPP_{IEST}$ Model มี 8 ขั้นตอน 1) การประเมินบริบท 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า 3) การประเมินกระบวนการ 4) การประเมินผลผลิต 5) การประเมินผลกระทบ 6) การประเมินประสิทธิผล 7) การประเมินความยั่งยืน 8) การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ มีกลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูล 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) บัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน 2) นักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 200 คน 3) ผู้ใช้บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 20 คน 4) อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ จำนวน 10 คน 5) ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 3 คน 6) ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ (คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่าย วิชาการ หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา ประธานสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา) จำนวน 5 คน โดยใช้ประเด็น การสนทนากลุ่มและแบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้สถิติบรรยายในการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบการประเมิน พบว่า องค์ประกอบการประเมินด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลกระทบ ด้านความยั่งยืน ด้านประสิทธิผล ด้านกระบวนการ ด้านการถ่ายทอดส่งต่อ ด้านบริบท และด้านปัจจัยนำเข้า

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร / หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Assistant Professor Dr., Department of Educational Foundations, Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand) คณะผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัฒน์ บุญสม (Assistant Professor Dr.Niwat Boonsom) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิสา บุญมาก (Assistant Professor Dr.Wanwisa Bungmark) อาจารย์ ดร.คุณัตว์ พิธพรชัยกุล (Lecturer Dr.Kunat Pithapornchaikul) อาจารย์ ดร.นภสร นีละไพจิตร (Lecturer Dr.Napasorn Neelapaijit) อาจารย์ ดร.นรินทรา จันทศร (Lecturer Dr.Narinthra Chantasorn) อาจารย์กมลรัตน์ หนูสวี (Lecturer Kamonrat Nhusawi) ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (Department of Educational Foundations, Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand)

Corresponding Author E-mail Address: thitiy@hotmail.com

Abstract

This research is an evaluation research. Summative Evaluation Form to evaluate the Bachelor of Science Program in Sports Science, Faculty of Education Silpakorn University (Curriculum revised 2017). using a decision-based evaluation model based on the concept of Stufflebeam using the $CIPP_{IEST}$ Model evaluation with 8 steps 1) Context evaluation 2) Input evaluation 3) Process evaluation 4) Product evaluation 5) Impact evaluation 6) Effectiveness evaluation 7) Sustainability evaluation 8) Transportability evaluation. The participants were 6 target groups/informants. 1) 40 graduates in Sports Science Academic Year 2019 2) Students in Sports Science who are currently studying in the 2nd-4th year of the academic year 2020, 200 people 3) 20 graduate users in Sports Science 4) Full-time instructors and lecturers in various subjects, 10 people. 5) 3 experts in sports science 6) Executives of the Faculty of Education (Dean, Associate Dean for Administration, Associate Dean for Academic Affairs, Head of the Department of Basic Education chairman of sports science) 5 people using the issue group discussions and online questionnaires to collect data. Descriptive statistics were used to analyze data. Quantitative methods were used to find percentage, mean and standard deviation. Qualitative data analysis was used to content analysis. The results of the research found that: all evaluations were appropriate at the highest level of quality. When considering each evaluation component, it was found that the productivity evaluation component with the highest average, followed by impact, sustainability Productivity Process in terms of transmission, context, and inputs evaluation.

Keywords: Curriculum evaluation / Bachelor of Science Program in Sports Science

บทนำ

มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ได้ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ได้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาเริ่มตั้งแต่ ปีการศึกษา 2548 ปัจจุบันมีการปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2560 โดยมีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติรวมถึงด้านการวิจัยทางการออกกำลังกาย และการกีฬาสามารถเป็นผู้นำทางการออกกำลังกายและกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและ จริยธรรมในวิชาชีพ ซึ่งหลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจของการศึกษาเป็นสิ่งที่แปลงแนวคิดต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปในแนวทางที่พึงประสงค์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาควิชาพื้นฐานทาง การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวกในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แต่จำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรใหม่เพื่อให้มี ความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการทรัพยากรบุคคลทางด้านการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการใน สังคมต่อไป

การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนในการประเมินรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลรายงานและสรุปผลการประเมิน เพื่อที่จะนำผลที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในโอกาสต่อไป การประเมินหลักสูตรนั้นมีขอบเขตและระยะการประเมินแตกต่างกันออกไปแล้วแต่จุดประสงค์ของการประเมิน เช่น การประเมินเอกสารหลักสูตรในระยะก่อนนำหลักสูตรไปใช้การประเมินการใช้หลักสูตรในขณะที่ดำเนินการใช้หลักสูตรหรือการประเมินสัมฤทธิผลของหลักสูตรและประเมินระบบหลักสูตรหลังจากการใช้หลักสูตรแล้ว ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นการประเมินระบบหลักสูตรหลังจากที่มีการใช้หลักสูตรแล้ว สุจริต เพียรชอบ (Pranchop, 1978) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด อะไรเป็นสาเหตุ ผู้ประเมินหลักสูตรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งทางด้านหลักสูตรและด้านการประเมินผล ซึ่งจะต้องเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษา มิใช่แต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้น แต่ควรประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

นอกจากหลักสูตรจะประเมินเพื่อพิจารณาตรวจสอบระบบการบริหารหลักสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ยังต้องปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และ เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือ ทุกรอบ 5 ปี) และยัง

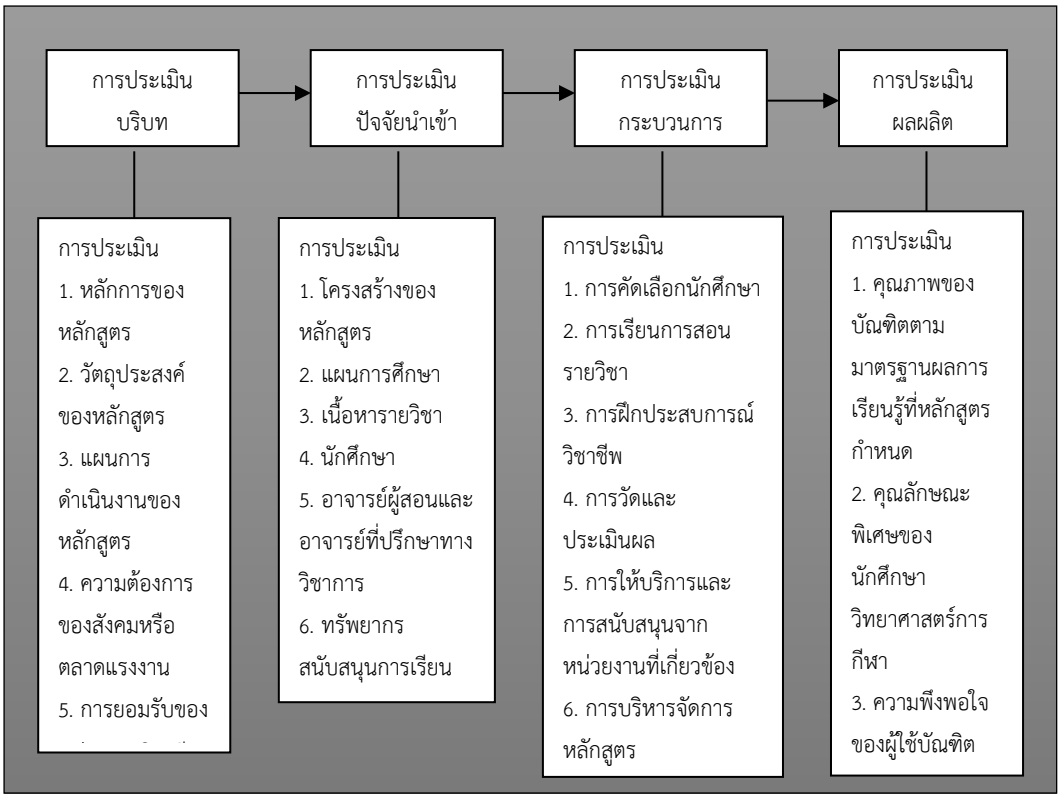
สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างน้อย ทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก ๕ ปี โดยมีเจตนารมณ์ให้มีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาให้มีเหมาะสมกับพลวัตของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (Office of the Higher Education Commission: OHEC, 2015)

รูปแบบของการประเมินที่นิยมนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรสามารถจัดจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal-Based Models) รูปแบบการประเมินแนวนี้ เน้นการตัดสินคุณค่าตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นหลัก 2) รูปแบบการประเมินที่ยึดเกณฑ์ หรือ มาตรฐานเป็นหลัก (Criterion - Based Models) รูปแบบการประเมินแนวนี้ เน้นการตัดสินคุณค่าตามเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นหลัก 3) รูปแบบการประเมินที่ยึดความต้องการตัดสินใจเป็นหลัก (Decision-Based Model) รูปแบบการประเมินแนวนี้ เน้นการนำเสนอสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจเป็นหลัก (Kanjanawasee, 2011) ซึ่งรูปแบบที่ได้รับความนิยมสำหรับการประเมินหลักสูตร คือ รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Daniel L. Stufflebeam ได้พัฒนารูปแบบการประเมินอันเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายว่า รูปแบบการประเมินซิปป์ (CIPP Evaluation Model) และได้ถูกนำมาใช้ในการประเมินหลักสูตรต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยได้นำเสนอโมเดล CIPP สำหรับการประเมินบริบท (Context) ปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ของหลักสูตร (Stufflebeam, et al., 1971) ซึ่งต่อมามีการขยายผล โดยเพิ่มเติม IEST เข้ามา จึงเป็น $CIPP_{IEST}$ model ประกอบด้วย การประเมินบริบท (Context evaluation: C) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Inputs evaluation: I) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation: P) ด้านผลผลิต (Products evaluation: P) การประเมินผลกระทบ (impact evaluation: I) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness evaluation: E) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability evaluation: S) และการประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability evaluation: T) (Stufflebeam, 2008; Stufflebeam & Coryn, 2014; Stufflebeam & Shinkfield, 2007)

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ซึ่งได้เปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นมา นับรวมเวลาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 3 ปีการศึกษาแล้ว แต่ยังไม่มีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องทำการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการสังคมและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The 21st Century Skills) อาทิ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะตามมาตรฐานสาขาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร มีทักษะชีวิต (Life Skills) มีทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) และมีทักษะและรู้เท่าทันด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Literacy) โดยเห็นควรให้มีการดำเนินการประเมินหลักสูตรเพื่อศึกษาข้อมูลและนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยังเป็นภารกิจที่สนองตอบต่อเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2558 ที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการประเมินหลักสูตร อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ 5 ปี เพื่อพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน (Office of the Higher Education Commission: OHEC, 2015) ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาจึงเห็นควรให้มีการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและเป็นการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในลำดับต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงประเมินผล (Evaluation Research) แบบการประเมินสรุปผลรวม (Summative evaluation) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบยึดการตัดสินใจ (Decision Making Model) ตามแนวคิดของ Stufflebeam โดยใช้การประเมินแบบ $CIPP_{IEST}$ Model มี 8 ขั้นตอน 1) การประเมินบริบท (Context evaluation: C) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation: I) 3) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation: P) 4) การประเมินผลผลิต (Product evaluation: P) 5) การประเมินผลกระทบ (Impact evaluation: I) 6) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness evaluation: E) 7) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability evaluation: S) 8) การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability evaluation:T) (Stufflebeam, 2008; Stufflebeam & Coryn, 2014; Stufflebeam & Shinkfield, 2007)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

คำถามการวิจัย

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มีผลการประเมินในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
    1.1 บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน
    1.2 นักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 200 คน
    1.3 ผู้ใช้บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 20 คน
    1.4 อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ จำนวน 10 คน
    1.5 ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 3 คน
    1.6 ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ (คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา ประธานสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา) จำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านการประเมิน

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินของ Stufflebeam ที่เรียกว่า $CIPP_{IEST}$ Model ซึ่งแบ่งมิติการประเมินออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) การประเมินบริบท (Context evaluation: C) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation: I) 3) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation: P) 4) การประเมินผลผลิต (Product evaluation: P) 5) การประเมินผลกระทบ (Impact evaluation: I) 6) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness evaluation: E) 7) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability evaluation: S) 8) การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability evaluation: T)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตร ตามคู่มือการประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อกำหนดเนื้อหาสำหรับการประเมิน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตการประเมิน	ประเด็นการประเมิน
การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation: C)	1. หลักการของหลักสูตร 2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3. แผนการดำเนินงานของหลักสูตร 4. ความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน 5. การยอมรับของหน่วยงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation: I)	1. โครงสร้างของหลักสูตร 2. แผนการศึกษา 3. เนื้อหารายวิชา 4. นักศึกษา 5. อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 6. ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน
การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation: P)	1. การคัดเลือกนักศึกษา 2. การเรียนการสอนรายวิชา 3. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 4. การวัดและประเมินผล 5. การให้บริการและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6. การบริหารจัดการหลักสูตร
การประเมินด้านผลผลิต (Products Evaluation: P)	1. คุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด 2. คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา 3. ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
การประเมินด้านผลกระทบ (Impact Evaluation: I)	1. การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา ไปส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อื่น 2. การนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน 3. การเป็นที่ยอมรับจากชุมชน/หน่วยงาน 4. ความนิยมต่อสถาบันที่ผลิตบัณฑิต

การประเมินด้านประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation: E)	1. ความมั่นใจในองค์ความรู้ของบัณฑิต 2. ความเชี่ยวชาญของบัณฑิต 3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบัณฑิต
การประเมินด้านความยั่งยืน (Sustainability Evaluation: S)	1. การประเมินความรู้ ความสามารถของบัณฑิต 2. การเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ไปสู่การทำงานของบัณฑิต 3. การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆของบัณฑิต
การประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability Evaluation: T)	1. การประเมินผลที่เกิดกับบัณฑิต ในการถ่ายทอดความรู้ 2. การประเมินผลที่เกิดกับบัณฑิต ในการขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง 3. การประเมินผลที่เกิดกับบัณฑิต ในการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ครั้งนี้ เป็นการวิจัยประมินผล (Evaluation Research) แบบการประเมินแบบสรุปรวม (Summative Evaluation) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบยึดการตัดสินใจ (Decision Making Model) ตามแนวคิดของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่เรียกว่า CIPPIESST Model ซึ่งแบ่งมิติการประเมินออกเป็น 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การประเมินบริบท (Context evaluation: C) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation: I) 3) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation: P) 4) การประเมินผลผลิต (Product evaluation: P) 5) การประเมินผลกระทบ (Impact evaluation: I) 6) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness evaluation: E) 7) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability evaluation: S) 8) การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability evaluation:T) ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ และใช้วิธีการประเมินเชิงผสมผสาน (Mixed Method Evaluation) เป็นการใช้วิธีการประเมินเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้วิธีการประเมินเชิงคุณภาพเป็นวิธีการเสริม ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ตัดสินคุณค่าของสิ่งประเมิน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน

2) นักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 200 คน

3) ผู้ใช้บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 23 คน

4) อาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ จำนวน 10 คน

5) ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 3 คน

6) ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ (คณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหาร รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา ประธานสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา) จำนวน 5 คน

ข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน

ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

(1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

(2) ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) สำหรับบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีการศึกษา 2563 และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) สำหรับนักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2563

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่

(1) ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ในหัวข้อการประเมินหลักสูตร

(2) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

(3) ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง (Structured Interview) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง (Structured Interview) และประเด็น สนทนากลุ่ม (Focus Group Guidelines) เพื่อใช้ในการสอบถาม การสัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) เกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา

แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างแสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นคำถามในประเด็นเกี่ยวกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ประเด็นสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นค าถามในประเด็นเกี่ยวกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ชุดที่ 2 สำหรับบัณฑิต

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นข้อคำถามในประเด็นเกี่ยวกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อสร้างจุดแข็งให้แก่หลักสูตรเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ชุดที่ 3 สำหรับนักศึกษา ประกอบด้วย

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นข้อคำถามในประเด็นเกี่ยวกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ สำหรับข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อสร้างจุดแข็งให้แก่หลักสูตรเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ชุดที่ 4 สำหรับผู้ใช้บัณฑิต ประกอบด้วย

แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างแสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นคำถามในประเด็นเกี่ยวกับเป็นคำถามในประเด็นเกี่ยวกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ประเด็นสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นค าถามในประเด็นเกี่ยวกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

เกณฑ์ในการจัดระดับความคิดเห็น ความเหมาะสม หรือความพึงพอใจ

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981) ในการจัดระดับความคิดเห็น ความเหมาะสม หรือความพึงพอใจต่อหลักสูตร ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) คณะผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2562 นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2563 และหัวหน้างานในหน่วยงานต้นสังกัดของบัณฑิต เพื่อขอนัดกำหนดวันและเวลา และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

2) คณะผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา และผู้ใช้บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ขอนัดหมายวันและเวลาการประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group)

3) จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินผลหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ครั้งนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กับผู้มีส่วนได้เสีย โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณกับนักศึกษาบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต และข้อมูลเชิงคุณภาพกับนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ผลดังนี้

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต จำแนกตามองค์ประกอบการประเมิน พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.51, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบการประเมิน พบว่า องค์ประกอบการประเมินด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.66, S.D. = 0.51) รองลงมา คือ ด้านผลกระทบ (Mean = 4.64, S.D. = 0.47) ด้านความยั่งยืน (Mean = 4.62, S.D. = 0.51) ด้านประสิทธิผล (Mean = 4.60, S.D. = 0.56) ด้านกระบวนการ (Mean = 4.52, S.D. = 0.62) ด้านการถ่ายทอดส่งต่อ (Mean = 4.45, S.D. = 0.62) ด้านบริบท (Mean = 4.36, S.D. = 0.62) และด้านปัจจัยนำเข้า (Mean = 4.19, S.D. = 0.61) โดยผลการประเมินหลักสูตรจำแนกตามรายองค์ประกอบการประเมิน โดยแยกเป็นข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพในแต่ละด้าน ได้ผลดังนี้

1. การประเมินด้านบริบทของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านบริบท ตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.14, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ และมีความสามารถเป็นผู้นำทางการออกกำลังกายและกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพหลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ และมีความสามารถเป็นผู้นำทางการออกกำลังกายและกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.32, S.D. = 0.84) ส่วนข้อที่ 6 หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการกำลังของประเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.02, S.D. = 0.92) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) หลักการของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า หลักการของหลักสูตรมีความสมบูรณ์และเหมาะสม มุ่งผลิตบัณฑิต ให้เป็นบุคคลในการเรียนรู้ และสร้างสรรค์ในวิชาชีพ มีจิตสาธารณะในการให้บริการแก่ชุมชนและสังคม เป็นหลักการที่ชี้ให้เห็นคุณค่าของการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศในปัจจุบันอย่างมาก เห็นด้วยกับการสร้างประสบการณ์ทฤษฎีร่วมการปฏิบัติ เน้นเรื่องส่งเสริมการดูแลสุขภาพ เนื่องจากแนวโน้มตลาดแรงงาน

ตอนนี้ไปด้านสุขภาพมากกว่าด้านกีฬา มีการพัฒนาทักษะ/ความสามารถที่นักศึกษามีมาตั้งแต่ต้นให้มีศักยภาพ มีความเป็นเลิศ สามารถเดินสายกีฬาอาชีพได้ และสามารถสร้างประสบการณ์ทฤษฎีร่วมกับการปฏิบัติได้

2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและเหมาะสม มีการส่งเสริมด้านการพัฒนานวัตกรรมทั้ง 6 ด้าน นักศึกษามีความสามารถทางด้านเทคโนโลยี มีวินัย มีคุณธรรม และจริยธรรม

3) แผนการดำเนินงานของส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มีแผนการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน และเหมาะสม นักศึกษามีความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง เน้นฝึกประสบการณ์สู่ความเชี่ยวชาญ เน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นรายวิชาที่เป็นทางสายอาชีพ ที่มีความเข้มข้นในเนื้อหา มีเวลาในการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหา มีการเรียนรู้กับสถานประกอบการณ์จริง เน้นการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อให้มีประสบการณ์ ทำให้มีทักษะในการปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น

4) ความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ตรงกับความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน บุคลากรมีความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายทอดวิธีการสอนให้กับผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย สามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย โปรแกรมเพิ่มสมรรถภาพทางกีฬา สามารถสร้างนวัตกรรมทางกีฬา มีความเป็นผู้นำ คุณธรรม จริยธรรม วินัย และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีความเชี่ยวชาญ เป็นมืออาชีพ ทั้งองค์ความรู้และการปฏิบัติ สามารถสร้างนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ตามแผนพัฒนาแห่งชาติฉบับที่ 7 มีความเชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพสามารถให้คำแนะนำกับบุคคลทั่วไปได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการจัดการด้านกีฬาได้ มีบุคลิกภาพที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง รวมถึงสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น มีความมั่นใจในการทำงาน แต่พร้อมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีวินัยความรับผิดชอบ มีทักษะที่เป็นความต้องการของตลาด

5) การยอมรับของหน่วยงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหลายหน่วยงานรับนักศึกษาที่จบไป เห็นว่านักศึกษาที่เคยไปฝึกงาน มีองค์ความรู้ ทักษะครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ใน

ระดับมาก (Mean = 4.19, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 7 ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานที่เหมาะสมกับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.44, S.D. = 0.70) ส่วนข้อที่ 5 มีระบบ Internet ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ค้นคว้าศึกษาเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 3.71, S.D. = 1.03) และเมื่อพิจารณาความเหมาะสมของโครงสร้างของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี พบว่า

หมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ วิชา 512 105 ชีววิทยาพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.21, S.D. = 0.69) วิชา 513 107 ปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 3.74, S.D. = 1.02) และกลุ่มวิชาชีพทางวิทยาศาสตร์การกีฬา วิชา 459 302 ชีวกลศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.82, S.D. = 0.50) วิชา 459 201 กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของมนุษย์ 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.32, S.D. = 0.68)

หมวดวิชาชีพ กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ วิชา 459 311 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬา 1 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.94, S.D. = 0.24) วิชา 459 412 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬา 2 มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.91, S.D. = 0.38) กลุ่มวิชากีฬาเลือก วิชา 459 121 กรีฑา ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.62, S.D. = 0.65) วิชา 459 347 กีฬาร่วมสมัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 3.50, S.D. = 1.24) กลุ่มวิชาชีพเลือก วิชา 459 452 การวัดและประเมินผลทักษะกีฬา ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.65, S.D. = 0.54) วิชา 459 461 การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแฮนด์บอล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 3.53, S.D. = 1.02)

หมวดวิชาเลือกเสรี วิชา 459 139 การจัดนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.62, S.D. = 0.60) วิชา 459 134 สวัสดิภาพศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 3.59, S.D. = 1.10) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) โครงสร้างของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม เห็นด้วยเรื่องการส่งเสริมด้านนวัตกรรม และควรเพิ่มการพัฒนาการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยี

2) แผนการศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า แผนการศึกษาของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ควรเน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและควรเน้นการฝึกประสบการณ์สู่ความเชี่ยวชาญ

3) เนื้อหารายวิชา ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาต่างๆ ได้แก่ หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี มีความเหมาะสม มีวิชาให้เลือกหลากหลาย หมวดวิชาเฉพาะและหมวดวิชาชีพยังสามารถนำความรู้ไปประกอบวิชาชีพได้

4) นักศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีความรู้ความสามารถพื้นฐานที่เหมาะสมกับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเห็นได้จากรุ่นพี่ที่จบไป ประสบความสำเร็จและมีความรู้หลายด้าน มีความรู้ความสามารถเพียงพอเมื่อไปเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ดังความเห็นที่สอดคล้อง ได้แก่ มีบุคลิกภาพที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง รวมถึงสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น และมีความมั่นใจในการทำงาน และพร้อมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีวินัยความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำในการออกกำลังกาย และมีการบริการที่มาจากใจจริง

5) อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีคุณวุฒิ ความรู้ ประสบการณ์ ผลงานทางวิชาการ และผลงานวิจัยของอาจารย์ มีศักยภาพที่เหมาะสม

6) ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน มีความเหมาะสมและเพียงพอ ดังความเห็นที่สอดคล้อง ได้แก่ บุคลากร อาจารย์ วิทยากรผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ มีสถานประกอบการณ์เพื่อไปศึกษาดูงาน มีทีม มีเครือข่ายข่ายศิษย์เก่า/วิทยากร ที่คอยมาให้ความรู้แก่นักศึกษา มีการเชิญวิทยากรที่สามารถออกหนังสือรับรับรองได้จากภายนอกเข้ามาให้ความรู้แก่นักศึกษา เช่น CPR, นวด เป็นต้น สามารถออกหนังสือรับรองที่ใช้ในสายอาชีพให้ได้ เช่น lifeguard, first aids, CPR Rehabilitators หรือ Class ต่างๆ ที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น และ มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้แก่นักศึกษา

3. การประเมินด้านกระบวนการของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.52, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 8 ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีความเหมาะสม/ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.56, S.D. = 0.56) ส่วนข้อที่ 10 การบริการด้านธุรการ เช่น การลงทะเบียน การยื่นคำร้องต่างๆ มีความเหมาะสม/รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.32, S.D. = 0.91) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) การคัดเลือกนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการคัดเลือกนักศึกษามีความเหมาะสม มีช่องทางการรับนักศึกษาที่หลากหลายรับทั้งนักศึกษาที่มีความสามารถกีฬาสูงและไม่สูง และมีขั้นตอนการพิจารณาเป็นไปตามเกณฑ์

2) การเรียนการสอนรายวิชา ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการเรียนการสอนรายวิชามีความเหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ เนื้อหาที่สอนจะต้องมีต้องครอบคลุมและเข้มข้น สอนนักศึกษาให้มีความเข้าใจมากกว่าจำได้ เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญ มีทักษะการสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา เข้าใจได้ง่าย เน้นการสอนทักษะการวิเคราะห์ เพื่อให้ประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เรื่องที่สอนควรเป็นเรื่องใกล้ตัว สามารถนำมาใช้ได้จริง และมีจุดกลางที่นักศึกษาทุกคนต้องมี เช่น ความรู้ในส่วนของวิชาที่เป็นทักษะเฉพาะ ให้เลือกในหมวดวิชาเสรีเป็นตัวเลือกที่นักศึกสนใจ แล้วพัฒนาให้เกิดความชำนาญ

3) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีความเหมาะสม มีเกณฑ์ที่ชัดเจน บอกถึงคุณลักษณะที่นักศึกษาต้องผ่าน และจัดอบรมสัมมนาก่อนที่นักศึกษาออกไปฝึกงาน มีความเข้าใจในบริบทของหน่วยงานที่ต้องการไปฝึกประสบการณ์ มีการพาไปศึกษาดูงานจากสถานที่จริงและนักศึกษาจะต้องหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง และมีการให้นักศึกษาได้ลองฝึกงานที่หลากหลาย เพื่อให้นักศึกษาได้ค้นพบตนเอง

4) การวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม มีตัวชี้วัดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ชัดเจน และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถวัดประเมินผลได้อย่างชัดเจน

5) การให้บริการและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการให้บริการและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสม การฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้รับความร่วมมือจากหน่วยอื่น ๆ เช่น สุขภาพหรือกีฬา ให้บริการวิชาการกับสถานที่ฝึกงาน เช่น งานวิจัย เป็นต้น และ มีแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยนายจ้าง

6) การบริหารจัดการหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรมีความเหมาะสม มีการประเมินผลการเรียนรู้แต่ละด้าน ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย

4. การประเมินด้านผลผลิตของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของบัณฑิตพบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.66, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้าน

คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.82, S.D. = 0.39) ส่วนด้านความรับผิดชอบในการทำงานส่วนตนและส่วนรวม (Mean = 4.18, S.D. = 1.06) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดและคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา พบว่า

ด้านคุณธรรม จริยธรรม ข้อที่ 1.3 มีวินัย เคารพกฎระเบียบขององค์กรและสังคม (Mean = 4.74, S.D. = 0.51) และข้อที่ 1.4 มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะ (Mean = 4.74, S.D. = 0.45) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน ส่วนข้อที่ 1.1 มีความซื่อสัตย์สุจริต และข้อที่ 1.2 มีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน (Mean = 4.71, S.D. = 0.46)

ด้านความรู้ รายการข้อที่ 2.1 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.71, S.D. = 0.46) ส่วนข้อที่ 2.3 มีความใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.66, S.D. = 0.55)

ด้านทักษะทางปัญญา รายการข้อที่ 3.1 มีความสามารถในการวิเคราะห์และคิดอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.79, S.D. = 0.41) ส่วนข้อที่ 3.2 สามารถวิเคราะห์ปัญหาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ซับซ้อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.65, S.D. = 0.54)

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รายการข้อที่ 4.1 สามารถแสดงออกถึงทักษะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (Mean = 4.44, S.D. = 0.75) และข้อที่ 4.3 มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ต่อเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น (Mean = 4.44, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน ส่วนข้อที่ 4.2 มีความรับผิดชอบในการทำงานส่วนตนและส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.18, S.D. = 1.06)

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รายการข้อที่ 5.2 มีความสามารถในการใช้ภาษาในการอ่าน ฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอความคิดหรือผลงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.62, S.D. = 0.49) ส่วนข้อที่ 5.3 สามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศได้ดี เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.56, S.D. = 0.50)

ด้านทักษะพิสัย รายการข้อที่ 6.3 มีความสามารถในการเป็นผู้นำการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.79, S.D. = 0.41) ส่วนข้อที่ 6.2 มีความสามารถในการดูแลและพัฒนาสุขภาพสมรรถภาพทางกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.65, S.D. = 0.49)

และด้านคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา รายการข้อที่ 7.2 มีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (Mean = 4.82, S.D. = 0.39) ส่วนข้อที่ 7.3 สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ ข้อที่ 7.4 สามารถจัดการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานด้วยความยุติธรรม และตั้งอยู่บนพื้นฐาน

ของคุณธรรม จริยธรรม และข้อที่ 7.8 มีความขยัน อดทน อดกลั้น และตั้งใจทำงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน (Mean = 4.71, S.D. = 0.46) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) คุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดเหมาะสม ดังความเห็นที่สอดคล้องทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น มีวินัย ความรับผิดชอบ คุณธรรม จริยธรรม มีมนุยสัมพันธ์ที่ดี มีความจริงใจในการบริการ มีความซื่อสัตย์ทั้งทางด้านร่างกาย คำพูด และการปฏิบัติ

1.2 ด้านความรู้ ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น มีองค์ความรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องไว้ ควรเน้นภาษาอังกฤษในส่วนของ speaking และ reading เพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย โปรแกรมเพิ่มสมรรถภาพทางกีฬา มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมทางกีฬา เน้นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง เน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีองค์ความรู้ ทักษะครอบคลุม ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.3 ด้านทักษะทางปัญญา ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น “มีจิตวิทยาในการโน้มน้าว/การสอนสร้างความน่าเชื่อถือกับผู้มาใช้บริการได้”

1.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น “มีวินัย มีความรับผิดชอบ” และ “มีมนุยสัมพันธ์ที่ดี” และ “มีความจริงใจในการบริการ” และ “มีความมั่นใจในการทำงาน แต่พร้อมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น”

1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น “เสริมทักษะการประหางบประมาณ (การเงิน)” และ “สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ” และ “สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้”

1.6 ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ มีทักษะในการปฏิบัติเป็นอย่างดี สามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย โปรแกรมเพิ่มสมรรถภาพทางกีฬาและสามารถสร้างนวัตกรรมทางกีฬาได้

2) คุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาเหมาะสม ดังความเห็นที่สอดคล้อง ดังนี้

1.1 ด้านบุคลิกภาพ มีบุคลิกภาพที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง รวมถึงสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น มีบุคลิกที่มีความน่าเชื่อถือ ทั้งทางด้านร่างกาย คำพูด และการปฏิบัติที่มีความซื่อสัตย์

1.2 ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ มีมนุยสัมพันธ์ที่ดี มีความจริงใจในการบริการ มีความมั่นใจในการทำงาน แต่พร้อมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ทั้งทางด้านร่างกาย คำพูด และการปฏิบัติ

1.3 ด้านภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง มีความเป็นผู้นำการออกกำลังกาย มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก มีความคิดสรรค์ไม่เลียนแบบ สามารถนำ Group Exercise ที่เป็นความต้องการของตลาดได้

1.4 ด้านภาวะผู้นำ มีความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง มีความเป็นผู้นำการออกกำลังกาย มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

3) ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า “ปัจจุบันดีอยู่แล้ว มีองค์ความรู้ ทักษะครอบคลุม ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร”

5. การประเมินด้านผลกระทบของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านผลกระทบ ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานของท่านได้รับประโยชน์จากการทำงานของบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนความนิยมต่อบัณฑิตเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา ไปส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อื่น ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา ไปส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อื่น ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้จริงในเรื่องนั้นๆ มีความคิดสร้างสรรค์ โดยไม่เลียนแบบ แต่เป็นการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ยึดติดกับเทคโนโลยีอย่างเดียว และการมีบุคลิกภาพที่ดีจะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น

2) การนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษาสามารถนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น สามารถสร้างนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ และสามารถให้ความรู้แนะนำการออกกำลังกาย การดูแลรักษาสุขภาพกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3) การเป็นที่ยอมรับจากชุมชน/หน่วยงาน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นที่ยอมรับจากชุมชน/หน่วยงาน ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น เป็นศาสตร์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและนักศึกษาให้ความสนใจในหลักสูตร

4) ความนิยมต่อสถาบันที่ผลิตบัณฑิต ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับความนิยมต่อสถาบันที่ผลิตบัณฑิต ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น ปัจจุบันมหาวิทยาลัยศิลปากรติด TOP 5 มหาวิทยาลัยที่มีผู้เรียนอยากเข้าศึกษาต่อมากที่สุด และในแต่ละปีการศึกษามีผู้มาสมัครเรียนเป็นจำนวนมาก

6. การประเมินด้านประสิทธิผล

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการประเมินประสิทธิผล ตามความคิดเห็นของบัณฑิตพบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.60, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 3 ท่านมีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา (Mean = 4.62, S.D. = 0.49) ข้อที่ 4 ท่านสามารถนำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ไปใช้ในการทำงานได้มีประสิทธิภาพ (Mean = 4.62, S.D. = 0.49) ข้อที่ 5 ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Mean = 4.62, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ 1 ท่านมีความรู้ความมั่นใจในในองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.56, S.D. = 0.61) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) ประเด็นของความมั่นใจในองค์ความรู้ ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีความมั่นใจในองค์ความรู้ ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น “มีความรู้จริงในเรื่องนั้นๆ ทั้ง Knowing และ How to know” และ “สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ” และ “มีความเชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพสามารถให้คำแนะนำกับบุคคลทั่วไปได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการจัดการด้านกีฬา” และ “มีความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสายอาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจในปัจจุบัน เช่น เทคโนโลยี, โปรแกรมโภชนาการ ความรู้ใหม่ๆเรื่องการออกกำลังกาย เป็นต้น” และ “สามารถทำให้ผู้มาใช้บริการในการออกกำลังกายรู้สึกว่าออกกำลังกายกับเทรนเนอร์โดยตรงได้ดีกว่าปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence)”

2) ประเด็นของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น “มีความคิดสร้างสรรค์ โดยไม่เลียนแบบ แต่

เป็นการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ยึดติดกับเทคโนโลยีอย่างเดียว” และ “สามารถออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย โปรแกรมเพิ่มสมรรถภาพทางกีฬาได้” และ “สามารถประยุกต์วิธีการออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพ ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลได้อย่างถูกต้อง” และ “สามารถสร้างนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ตามแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 7”

3) ประเด็นของความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น “เชี่ยวชาญการสร้างนวัตกรรมการออกกำลังกายและกีฬา” และ “เชี่ยวชาญการออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และสามารถออกแบบโปรแกรมเพิ่มสมรรถภาพทางกีฬา เพื่อเพิ่มศักยภาพของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี” และ “มีความเชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพสามารถให้คำแนะนำกับบุคคลทั่วไปได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการจัดการด้านกีฬา” และ “มีความเชี่ยวชาญด้านการป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู เช่น การใช้ผ้า bandage, rehab เพื่อช่วยเหลือผู้ใช้บริการเมื่อมีอาการบาดเจ็บ” และ “เชี่ยวชาญการเป็นผู้ตัดสินกีฬา” และ “เชี่ยวชาญการเป็นผู้นำ Group Exercise” และ “กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ”

7. การประเมินด้านความยั่งยืน

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านความยั่งยืน ตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.62, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Mean = 4.71, S.D. = 0.46) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ 3 ท่านสามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงเหตุผล และการคิดเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.53, S.D. = 0.51) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) ด้านความรู้ ความสามารถ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ไปสู่การทำงาน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ไปสู่การทำงาน ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น สามารถนำความรู้ที่มีมาประยุกต์โดยอาจจะไม่ยึดติดในตัวอุปกรณ์หรือเทคโนโลยี และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

2) ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น ศึกษาความรู้ใหม่ๆที่เกี่ยวข้องกับสายอาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจในปัจจุบัน เช่น เทคโนโลยี,

โปรแกรมโภชนาการ ความรู้ใหม่ๆเรื่องการออกกำลังกาย เป็นต้น และเป็นนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศ สู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ

8. การประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการถ่ายทอดส่งต่อ ตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.45, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 2 ท่านสามารถขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหา (Mean = 4.65, S.D. = 0.49) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ 5 ท่านสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารความรู้ในวิชาชีพของตนเองไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 4.06, S.D. = 0.98) และเมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) ด้านการถ่ายทอดความรู้และสามารถขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีการถ่ายทอดความรู้และสามารถขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น มีความรู้จริงในเรื่องที่จะถ่ายทอด มีทักษะการถ่ายทอด และมีวิธีการสอนให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยง่าย

2) ด้านการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า นักศึกษามีการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังความเห็นที่สอดคล้อง เช่น มีความรู้จริงในเรื่องที่จะถ่ายทอดและสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบทของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านบริบท ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ และมีความสามารถเป็นผู้นำทางการออกกำลังกายและกีฬา

อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรมีการสอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพในทุกรายวิชา มีฝึกปฏิบัติกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความซื่อสัตย์ มีวินัย และตรงต่อเวลา ให้นักศึกษาเรียนรู้การเสียสละเพื่อส่วนรวม และกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกสาธารณะ คุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของคนทุกคนและทุกวิชาชีพ หากบุคคลใด หรือวิชาชีพใดไม่มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นหลักยึดเบื้องต้นแล้วก็ยากที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งตนและวิชาชีพนั้น ๆ ดังพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยรามคำแหง วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 กล่าวว่า “การที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลที่พึงปรารถนา คือ ที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรมด้วยนั้น จะอาศัยความรู้แต่เพียงอย่างเดียวมิได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรมประกอบด้วย เพราะเหตุว่าความรู้นั้นเป็นเหมือนเครื่องยนต์ ที่ทำให้ยวดยานเคลื่อนไปได้ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวแล้วเป็นเหมือนหนึ่งพวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำพาให้ยวดยานดำเนินไปถูกทาง ด้วยความสวัสดี คือปลอดภัยจนบรรลุถึงจุดหมายที่พึงประสงค์ ดังนั้น ในการที่จะประกอบการงานเพื่อตนเพื่อส่วนรวมต่อไป ขอให้ทุกคนสำนึกไว้เป็นนิจ โดยตระหนักว่าการงาน สังคม และบ้านเมืองนั้น ถ้าขาดผู้มีความรู้เป็นผู้บริหารดำเนินการ ย่อมเจริญก้าวหน้าไปได้โดยยาก แต่ถ้างานใด สังคมใด และบ้านเมืองใดก็ตาม ขาดบุคคลผู้มีคุณธรรมความดีสุจริตแล้ว จะดำรงอยู่มิได้เลย” จริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในสังคม ที่จะนำความสุขสงบและความและความเจริญก้าวหน้า มาสู่สังคมนั้น ๆ เพราะเมื่อคนในสังคมมีจริยธรรม จิตใจก็ย่อมสูงส่ง มีความสะอาด และสว่างใน จิตใจ จะทำการงานใดก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไม่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่น เป็น บุคคลมีคุณค่ามีประโยชน์ และสร้างสรรค์คุณงามความดี อันเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ ลิขิต ธีรเวคิน (Theeravekin, 2005) ที่กล่าวไว้ว่า คุณธรรม คือ จิตวิญญาณของปัจเจกบุคคล ศาสนา และอุดมการณ์ เป็นดวงวิญญาณของปัจเจกบุคคลและสังคมด้วย ปัจเจกบุคคลต้องมีวิญญาณ สังคมต้องมีจิตวิญญาณ คุณธรรมของปัจเจกบุคคลอยู่ที่การกล่อมเกลาเรียนรู้โดยพ่อ แม่ สถาบันการศึกษา ศาสนา พรรคการเมืองและองค์กรของรัฐ และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (Wongyai, 2011) ที่กล่าวถึง การออกแบบหลักสูตรที่ต้องมีความชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของสังคม รวมถึงด้านวิชาการและด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนด้วย ด้านหลักการของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า หลักการของหลักสูตรมีความสมบูรณ์และเหมาะสม มุ่งผลิตบัณฑิต ให้เป็นบุคคลในการเรียนรู้ และสร้างสรรค์ในวิชาชีพ มีจิตสาธารณะในการให้บริการแก่ชุมชนและสังคม เป็นหลักการที่ชี้ให้เห็นคุณค่าของการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศในปัจจุบันอย่างมาก เห็นด้วยกับการสร้างประสบการณ์ทฤษฎีร่วมการปฏิบัติ เน้นเรื่องส่งเสริมการดูแลสุขภาพ เนื่องจากแนวโน้มตลาดแรงงานตอนนี้ไปด้านสุขภาพมากกว่าด้านกีฬา มีการพัฒนาทักษะ/ความสามารถที่นักศึกษามีมาตั้งแต่ต้นให้มีศักยภาพ มีความเป็นเลิศ สามารถเดินสายกีฬาอาชีพได้ และสามารถสร้างประสบการณ์ทฤษฎีร่วมกับการปฏิบัติได้ ด้าน

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและเหมาะสม มีการส่งเสริมด้านการพัฒนานวัตกรรมทั้ง 6 ด้าน นักศึกษามีความสามารถทางด้านเทคโนโลยี มีวินัย มีคุณธรรม และจริยธรรม ด้านแผนการดำเนินงานของส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มีแผนการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน และเหมาะสม นักศึกษามีความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง เน้นฝึกประสบการณ์สู่ความเชี่ยวชาญ เน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นรายวิชาที่เป็นทางสายอาชีพ ที่มีความเข้มข้นในเนื้อหา มีเวลาในการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหา มีการเรียนรู้กับสถานประกอบการณ์จริง เน้นการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อให้มีประสบการณ์ ทำให้มีทักษะในการปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น ด้านความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ตรงกับความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ รสรินทร์ อรอมรรัตน์ (Aramornrat, 2002) กล่าวว่า หากหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร จะนำไปใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ.

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านปัจจัยนำเข้า ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานที่เหมาะสมกับการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต้องคำนึงถึง ถ้าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนากระบวนการเรียนได้เป็นลำดับขั้นตอน เพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบ ข้อสรุปที่เป็นหลักการที่มุ่งเน้นความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน และการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีระบบ Internet ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ค้นคว้าศึกษาเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากมีการใช้งานสืบค้นและทำงานผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น ทางมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการปรับปรุงจุดให้บริการที่อาคารสำหรับบริการเครือข่ายไร้สาย เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายไร้สาย ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการติดตั้งจุดให้บริการเครือข่ายไร้สายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ด้านแผนการศึกษา ด้านเนื้อหารายวิชา ด้านนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (Boonlua, 2010) และ มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (Ninlapun et al., 2011) ได้ทำการวิจัยประเมินหลักสูตร พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. การประเมินด้านกระบวนการของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านกระบวนการ ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ มีความเหมาะสม/ชัดเจน ส่วนการบริการด้านธุรการ เช่น การลงทะเบียน การยื่นคำร้องต่างๆ มีความเหมาะสม/รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการเรียนการสอนรายวิชา ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการให้บริการและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยมีช่องทางการรับนักศึกษาที่หลากหลายรับทั้งนักศึกษาที่มีความสามารถกีฬาสูงและไม่สูง และ มีขั้นตอนการพิจารณาเป็นไปตามเกณฑ์ มีกระบวนการวัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม มีตัวชี้วัดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ชัดเจน เนื่องจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามีการจัดประชุม เพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษา ซึ่งดำเนินการสอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยศิลปากร และมีแจ้งตารางเวลาในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา พร้อมช่องทางการติดต่อของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ทำให้สามารถดูแลนักศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ นพดล โป่งอ้าย (Pongai, 2005) ได้ทำการศึกษาการประเมินหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ด้านกระบวนการ การบริหาร หลักสูตรมีความเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และสอดคล้องกับ ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ และคณะ (Unaromlert et. al., 2016) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินกระบวนการ ประกอบไปด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก

4. การประเมินด้านผลผลิตของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านผลผลิต ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนด้านความรับผิดชอบในการทำงานส่วนตนและส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่านักศึกษามีคุณภาพตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน

คุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข 6) ด้านทักษะพิสัย สอดคล้องกับ วิตาพร ทับทิมศรี และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่ง ชาติของผู้สำเร็จการศึกษา ในสมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะสูงที่สุด โดยผลการวิจัย ยังสอดคล้องกับ วชิระ จันทราช (Jantarach, 2011) ได้ทำการศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ด้านผลผลิต หลักสูตรได้รับการยอมรับจากประชาคมเป็นอย่างดี และผู้ใช้บัณฑิตมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก และสอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (Ninlapun et al., 2011) ได้ทำการศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

5. การประเมินด้านผลกระทบของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านผลกระทบ ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานของท่านได้รับประโยชน์จากการทำงานของบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนความนิยมต่อบัณฑิตเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ได้แก่ ด้านการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา ด้านการนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านการเป็นที่ยอมรับจากชุมชน/หน่วยงาน ด้านความนิยมต่อสถาบันที่ผลิตบัณฑิต ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยนักศึกษาสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา ไปส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้อื่น สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้ความรู้แนะนำการออกกำลังกาย การดูแลรักษาสุขภาพกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และปัจจุบันมหาวิทยาลัยศิลปากรติด TOP 5 มหาวิทยาลัยที่มีผู้เรียนอยากเข้าศึกษาต่อมากที่สุด และในแต่ละปีการศึกษามีผู้มาสมัครเรียนเป็นจำนวนมาก โดยผลการวิจัย ยังสอดคล้องกับ อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และคณะ (Pipatmongkolporn et al., 2013) ได้ทำการศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะ บัณฑิตที่ปฏิบัติงานหรือศึกษาต่อในหน่วยงาน ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต และความพึงพอใจ ต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

6. การประเมินด้านประสิทธิผล

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการประเมินประสิทธิผล ข้อมูลเชิงปริมาณตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ท่านมีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ข้อที่ท่านสามารถนำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ไปใช้ในการทำงานได้มีประสิทธิภาพ ข้อที่ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ท่านมีความรู้ความมั่นใจในในองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ได้แก่ ด้านความมั่นใจในองค์ความรู้ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยนักศึกษามีความมั่นใจในองค์ความรู้ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ร่วมกับเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถสร้างนวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ มีเชี่ยวชาญการสร้างนวัตกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และเชี่ยวชาญการออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และสามารถออกแบบโปรแกรมเพิ่มสมรรถภาพทางกีฬา เพื่อเพิ่มศักยภาพของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี โดยผลการวิจัย ยังสอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (Ninlapun et al., 2011) พบว่า ผลการประเมินด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

7. การประเมินด้านความยั่งยืน

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านความยั่งยืน ตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ท่านสามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงเหตุผล และการคิดเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ท่านมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ข้อที่ท่านสามารถนำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ไปใช้ในการทำงานได้มีประสิทธิภาพ ข้อที่ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ท่านมีความรู้ความมั่นใจในในองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้เรียนมา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยนักศึกษามีความรู้ด้านการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ สามารถให้คำแนะนำและออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกายกับบุคคลทั่วไปได้อย่างเหมาะสม นักศึกษามีความรู้ใหม่ๆที่เกี่ยวข้องกับ

สายอาชีพที่กำลังเป็นที่สนใจในปัจจุบัน เช่น เทคโนโลยี โปรแกรมโภชนาการ และความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการออกกำลังกาย เป็นต้น โดยผลการวิจัย ยังสอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (Ninlapun et al., 2011) พบว่า ผลการประเมินด้านความยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

8. การประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ

ผลการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านการถ่ายทอดส่งต่อตามความคิดเห็นของบัณฑิต พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ท่านสามารถขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยการประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน และการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่ท่านสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารความรู้ในวิชาชีพของตนเองไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงคุณภาพจำแนกตามประเด็น ได้แก่ ด้านการถ่ายทอดความรู้และสามารถขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ด้านการประยุกต์แนวคิด ตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนใหญ่มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสม โดยนักศึกษามีความรู้จริงในเรื่องที่จะถ่ายทอด มีวิธีการสอนให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยง่าย และสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดหรือทฤษฎีใหม่ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้อย่างเหมาะสม โดยผลการวิจัย ยังสอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (Ninlapun et al., 2011) พบว่า ผลการประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสาหรับการปรับปรุงหลักสูตรดังนี้

จากผลการวิจัยประเมินหลักสูตรทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ 1) การประเมินบริบท (Context evaluation: C) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation: I) 3) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation: P) 4) การประเมินผลผลิต (Product evaluation: P) 5) การประเมินผลกระทบ (Impact evaluation: I) 6) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness evaluation: E) 7) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability evaluation: S) 8) การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability evaluation: T) ตามความคิดเห็นของนักศึกษา และบัณฑิต จำแนกตามองค์ประกอบการประเมิน พบว่า ในภาพรวม มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการปรับปรุงโครงการของรายวิชาให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของตลาดแรงงานในยุคปัจจุบัน
2. ควรมีการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเตอร์เน็ตในสถานศึกษา
3. ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดและคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนและหลังปรับปรุงหลักสูตร

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบ โดยประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของสถาบันอื่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพิ่มเติมทั้งระยะก่อนการใช้หลักสูตรและระหว่างการใช้หลักสูตร เพื่อให้สามารถข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

References

Aramornrat, R. (2002). Evaluation of the Sports Communication Curriculum. Bangkok: Thai thesis database. (in Thai)

Best, John W. (1981). Research in Education. 4thed. New Jersey : Prentice-Hall.

Boonlua, N. (2010) Assessment of the Curriculum of Educational Institutions for Science Learning Subject Group. Pathum Anusorn School using CIPP Model . Silpakorn University / Nakhon Pathom. (in Thai)

Higher Education Curriculum Criteria. (2015). Office of the Higher Education Commission. [Online]. Available from: http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/criterion58/criterion_b58.PDF. [accessed 15 May 2020]. (in Thai)

Jantarach, V. (2011). A Programme Evaluation of the Bachelor of Education Degree in English, the Faculty of Education, Silpakorn University. Nakhon Pathom : Silpakorn University. (in Thai)

Kanjanawasee, S. (2011). Assessment theory. 8th edition, Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)

Nilphan, M. et. al. (2011). Evaluation of the Doctor of Philosophy Program Curriculum and teaching disciplines Faculty of Education Silpakorn University. Faculty of Education Silpakorn University: Nakhon Pathom. (in Thai)

Pipatmongkolporn, I. et al., (2013). The Curriculum Evaluation on Bachelor Degree of Education Program in Elementary Education Faculty of Education , Silpakorn University. Nakhon Pathom: Silpakorn University. (in Thai)

Pongai, N. (2006). Evaluation of master's degree program in industrial engineering curriculum, Faculty of Engineering, Chiang Mai University. Chiang Mai: Graduate School Chiang Mai University. (in Thai)

Pranchop, S. (1978). Curriculum and teaching development. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)

Standard Criteria for Undergraduate Programs. (2015). Office of the Higher Education Commission. [Online]. Available from: http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/criterion58/criterion_b58.PDF. [accessed 15 May 2020]. (in Thai)

Stufflebeam, D. L. (2008). The CIPP model for evaluation in national conference on educational research 17-18 January 2008. Phitsanulok, Thailand: Faculty of Education Naresuan University.

Stufflebeam, D. L., & Coryn, C. L. S. (2014). Evaluation: Theory, models and applications (2nd eds.). San Francisco: Jossey-Bass.

Stufflebeam, D. L., & Shinkfield, A. J. (2007). Evaluation: Theory, models and applications. San Francisco: Jossey-Bass

Theeravekin, L. (2005). The ideal Thai people. Bangkok: Mac (in Thai)

Unaromlert, T. et. al. (2016). Curriculum Evaluation of Doctor of Philosophy in Development Education, Faculty of Education, Silpakorn University. Nakhon Pathom : Silpakorn University. (in Thai)

Wongyai, W. (2011). Development of higher education curricula. 2nd printing Bangkok: R and Print. (in Thai)